

Objawy przemocy u dzieci w wieku żłobkowym i przedszkolnym

Jak prawidłowo rozpoznawać niespecyficzne objawy
doświadczania przemocy przez dzieci?

wskazówki dla pracowników żłobków i przedszkoli

Centrum
Interwencji Kryzysowej
w Lublinie

Objawy przemocy u dzieci w wieku żłobkowym i przedszkolnym są często niespecyficzne, ponieważ dziecko na tym etapie nie potrafi nazwać swoich doświadczeń.

Ogromną rolę w identyfikacji niepokojących sygnałów odgrywają pracownicy żłobków i przedszkoli. To właśnie oni mogą być pierwszymi osobami, które zauważą te sygnały!

Dostrzeżenie objawów doświadczania przemocy u małych dzieci wymaga dużej uważności na dziecko oraz na zmiany w jego zachowaniu.

**Dziecko nie zawsze powie,
ale całym sobą pokaże, że coś się dzieje.**

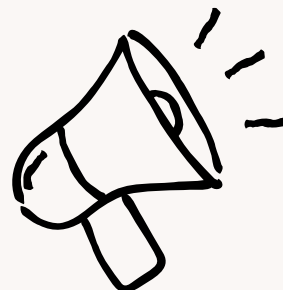
Wiedza i uważność
to pierwsze kroki do zapewnienia
dziecku bezpieczeństwa!

Centrum
Interwencji Kryzysowej
w Lublinie

Na co zwrócić uwagę?

objawy fizyczne i zaniedbanie

nietypowe urazy: siniaki na miękkich częściach ciała (policzki, brzuch, uda, pośladki), ślady po ugryzieniach lub w kształcie przedmiotów (np. paska, dłoni), oparzenia (np. od papierosa, wrzątku)

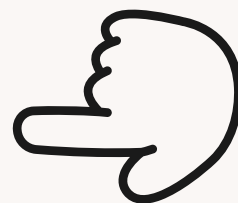

sygnały zaniedbania: dziecko jest chronicznie brudne, ubrane nieadekwatnie do pogody, stale głodne lub wykazuje brak opieki stomatologicznej i medycznej, stałe zmęczenie, np. zasypianie w trakcie zabawy

częste dolegliwości fizyczne i psychosomatyczne: uporczywe bóle brzucha, głowy, nudności, biegunki, które nie mają podłoża chorobowego, a nasilają się w sytuacjach stresowych, częste infekcje układu moczowego, zaczerwienienia w okolicy genitaliów i pośladków.

Regres rozwojowy: powrót do zachowań z wcześniejszych etapów życia, np. ponowne moczenie nocne, ssanie kciuka.

Skrajne zachowania lub nagła zmiana zachowań: nadmierna agresja i destrukcyjność wobec rówieśników i zabawek albo całkowite wycofanie, apatia i brak chęci do zabawy.

Objawy emocjonalne i behawioralne

Lęk przed kontaktem fizycznym z osobą dorosłą: gwałtowne kulenie się przy próbie pogłaskania, lęk przed dorosłymi (często konkretnej płci) lub panika przy próbie przebrania.

Nadmierna czujność: dziecko stale skanuje otoczenie wzrokiem, sprawdzając, czy nie grozi mu niebezpieczeństwo, rzadko wydaje się odprężone

Zabawy z elementami
przemocy: dziecko
w sposób powtarzalny
odgrywa sceny bicia,
wyzywania lub dręczenia
zabawek

Zachowania
o charakterze seksualnym: dziecko
posiada nieadekwatną do wieku
wiedzę o sferze seksualnej, próbuje
naśladować zachowania dorosłych
w kontaktach
z rówieśnikami

Specyficzna reakcja na ból: niektóre
dzieci wykazują nienaturalnie wysoką
tolerancję na ból (np. brak płaczu po
upadku) lub nie szukają pocieszenia
u dorosłych, gdy dzieje im się krzywda

Objawy w sferze zabawy i relacji

Pamiętaj!

Pojedynczy sygnał nie musi oznaczać przemocy, ale ich współwystępowanie lub nagła zmiana zachowania dziecka wymagają uruchomienia procedur ochronnych!

Co możesz zrobić w sytuacji podejrzenia przemocy wobec podopiecznego?

1. Sporządź notatkę służbową, w której dokładnie opiszesz swoje obserwacje oraz okoliczności powzięcia informacji o zagrożeniu dobra małoletniego.
2. Przekaż informacje przełożonemu, a także psychologowi/pedagogowi pracującemu w placówce.
3. Podejmuj działania zgodnie z obowiązującą w placówce Polityką Ochrony Małoletnich przed Skrzywdzeniem.
4. Jeżeli masz wątpliwości, co robić, skontaktuj się z:

Centrum Interwencji Kryzysowej w Lublinie
ul. Probostwo 6a, 20-089 Lublin
Pierwszy kontakt: 81 466 55 46
email: pomoc@cik.lublin.eu
lub:

Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie
Sekcja ds. przeciwdziałania przemocy domowej
ul. Głęboka 11, 20-612 Lublin,
tel. 81 466 54 86, 81 466 54 87 email: sekcjank@mopr.lublin.eu